

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 22.466 van 30 januari 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 25 juni 2008 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard in toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 23 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. SOENEN en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 17 oktober 2005 het Rijk is binnengekomen, diende dezelfde dag een asielverzoek in.

1.2. Op 27 februari 2006 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de Commissaris-generaal).

1.3. Op 5 mei 2006 besliste de Commissaris-generaal dat verder onderzoek inzake verzoekers asielverzoek noodzakelijk was.

1.4. Op 26 juni 2006 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Verzoeker stelde tegen deze beslissing een beroep in.

1.5. Verzoeker diende, bij schrijven gedateerd op 5 maart 2007, een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.6. Bij arrest nummer 942 van 20 juli 2007 weigerde de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen verzoeker zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus.

1.7. Bij schrijven gedateerd op 8 augustus 2007 maakte verzoeker aan verweerder een aanvulling op zijn aanvraag om machtiging tot verblijf over.

1.8. Op 29 oktober 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing waarbij 'de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 08/08/2007 (...) werd ingediend' onontvankelijk verklaard wordt.

1.9. Op 10 december 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot intrekking van de in punt 1.8. vermelde beslissing omdat het door verzoeker bij aangetekend schrijven van 8 augustus 2007 verstuurd aanvullende verzoekschrift diende te worden behandeld als een aanvulling van de bij schrijven van 5 maart 2007 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf.

1.10. Op 25 juni 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt. Deze beslissing, die verzoeker op 28 juli 2008 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...) in toepassing van art. 9, alinea 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en): Er werden geen buitengewone omstandigheden aangehaald waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure van artikel 9 alinea 2 van genoemde wet, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Dat volgende elementen als buitengewone omstandigheden werden aangehaald, doch niet als zodanig kunnen worden weerhouden:

(1) Dat de aanvraag verwijst naar de lopende asielprocedure van de betrokkene. Dat de asielprocedure ondertussen definitief werd beëindigd door het arrest met nummer 942 van 20/07/2007 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dat de argumenten welke de aanvraag in deze context aanhaalt derhalve niet in aanmerking kunnen worden genomen.

(2) Dat in de aanvraag ook wordt verwezen naar de medische problemen van betrokkene. Dat dit ook nog geldt in de aanvullende stukken dd. 08/08/2007. Dat het medisch dossier werd voorgelegd aan de ambtenaar geneesheer welke onze dienst een advies verleende op 23/06/2008

(zie gesloten omslag). Dat in dit advies de ambtenaar-geneesheer de medische aandoening bevestigt. Dat de medische behandeling werd opgestart op 12/12/2006. Dat uit een bijkomend medisch getuigschrift van 24/10/2007 blijkt dat de medische behandeling werd stopgezet in juli 2007. Dat nog een follow-up voorzien was tot en met februari 2008. Dat uit geen enkel medisch getuigschrift nog blijkt dat er verder nog medische zorgen nodig zouden zijn. Dat de ambtenaar-geneesheer derhalve concludeert dat derhalve

1) niet blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) niet blijkt dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar hij/zij gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). (...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt dat verweerder - door een eerdere onontvankelijkheids-beslissing in te trekken, door een raadsgeneesheer aan te duiden en door hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A - heeft aanvaard dat er buitengewone omstandigheden aanwezig waren. Hij licht toe dat verweerder derhalve vervolgens niet meer wettig kon besluiten tot de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf.

In zijn nota met opmerkingen stelt verweerder dat in de aanvraag om machtiging tot verblijf enerzijds de hangende asielpcedure en anderzijds medische problemen als buitengewone omstandigheden werden aangehaald. Hij wijst er op dat de medische situatie van verzoeker ter advies werd voorgelegd aan een ambtenaar-geneesheer en dat in de bestreden beslissing op grond van het medische verslag van deze ambtenaar-geneesheer terecht werd besloten dat de medische problemen van verzoeker niet konden worden weerhouden als buitengewone omstandigheden omdat niet blijkt dat verzoeker nog enige medische behandeling geniet of nodig heeft.

In zijn repliekmemoire betoogt verzoeker dat *"de verwerende partij het verzoek tot regularisatie thans als onontvankelijk af(wijst) terwijl (zij) het in de bestreden beslissing duidelijk omschrijft als niet gegrond", gelet op het feit dat de 'bestreden beslissing stelt (...) dat de medische aandoening in het expertise-verslag van de controlearts bevestigd wordt maar dat er uit geen enkel medisch document nog blijkt dat er verder nog medische zorgen (...) nodig zijn."*

Het artikel 9 van de Vreemdelingenwet, zoals dit van toepassing was op het ogenblik dat verzoeker zijn aanvraag om machtiging tot verblijf indiende, luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.

In buitengewone omstandigheden kan die machtiging door de vreemdeling worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft; deze zendt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. In dat geval zal ze in België worden afgegeven.”

Als algemene regel geldt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van ophoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt het hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd. Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9, derde lid, houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister over een ruime appreciatiebevoegdheid.

In zijn bij schrijven van 5 maart 2007 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf en in zijn bij schrijven van 8 augustus 2007 overgemaakte aanvulling op voormelde aanvraag riep verzoeker de behandeling van zijn asielverzoek en medische redenen in als buitengewone omstandigheden.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, diende de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid derhalve na te gaan of de asielprocedure en de aangehaalde medische problemen aanvaardbare buiten-gewone omstandigheden uitmaken om de afgifte van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

Verzoeker betwist de stelling van verweerder dat zijn asielverzoek definitief werd beëindigd en dus niet als een buitengewone omstandigheid kan beschouwd worden niet.

In de bestreden beslissing wordt verder gesteld dat ook de medische problemen van verzoeker niet als buitengewone omstandigheden kunnen worden weerhouden. Er wordt gemotiveerd dat het medische dossier van verzoeker werd voorgelegd aan een ambtenaar-geneesheer en dat deze laatste in zijn advies van 23 juni 2008 de medische aandoening van verzoeker weliswaar bevestigt doch stelt dat de medische behandeling werd stopgezet in juli 2007 en dat uit geen enkel medisch getuigschrift nog blijkt dat verdere medische zorgen nodig zouden zijn. Verder wordt de conclusie van de ambtenaar-geneesheer overgenomen die luidt dat niet blijkt dat verzoeker lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit en dat evenmin blijkt dat hij lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij gewoonlijk verblijft.

Op basis van het verslag van de ambtenaar-geneesheer kon verweerder in alle redelijkheid besluiten dat de door verzoeker aangevoerde medische problemen geen buitengewone

omstandigheden uitmaken die hem verhinderen om de aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen bij de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De Raad merkt verder op dat het feit dat verweerder op 10 december 2007 is overgegaan tot de intrekking van een eerder op 29 oktober 2007 genomen beslissing waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt geenszins belet dat verweerder op een latere datum opnieuw een beslissing neemt waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard wordt. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verweerder is overgegaan tot de intrekking van de op 29 oktober 2007 genomen onontvankelijkheidsbeslissing omdat in deze beslissing verzoekers schrijven van 8 augustus 2007 ten onrechte was beschouwd als een afzonderlijke aanvraag op grond van het nieuwe artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, daar waar het diende te worden behandeld als een aanvulling op het verzoekschrift ingediend bij schrijven van 5 maart 2007 op grond van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet.

Uit het gegeven dat een ambtenaar-geneesheer werd aangesteld om een advies te verlenen inzake een medische problematiek die als een buitengewone omstandigheid werd aangevoerd kan voorts niet afgeleid worden dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden als onontvankelijk beschouwde. De Raad wenst hier bovendien te benadrukken dat een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de procedure overeenkomstig het vroegere artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet en de procedure overeenkomstig huidig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In het kader van een procedure op grond van toenmalig artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet waarin medische problemen werden ingeroepen, dienden immers buitengewone omstandigheden te worden aangetoond vooraleer de aanvraag ten gronde kon worden beoordeeld en dit in tegenstelling tot de procedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, waar andere onontvankelijkheidsvereisten gelden.

Ook uit de niet gestaafde bewering dat hij in het bezit zou gesteld zijn van een attest van immatriculatie kan in casu niet afgeleid worden dat het bestuur de aanvraag om machtiging tot verblijf als onontvankelijk beschouwde.

Een schending van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.2. In zoverre verzoeker nog een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel lijkt te willen aanvoeren, moet worden benadrukt dat dit beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de bespreking van het vorige onderdeel van het middel blijkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel niet werd miskend.

Het middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.